doi:10.32020/ArtandDoc/33/2025/21

[PRACA ARTYSTY / ŒUVRE DE L'ARTISTE]

LAURENT MARISSAL

PAINTERMAN TATOO / TATUAŻ PAINTERMANA

¬NADA, *no nada*, *non rien*, revue épisodique, expose les actions non visibles non cachées faites en milieu hostile comme en Arcadie par PAINTERMAN. La version en exil s'expose ici : **¬ NADA[IN]**.

tu vois que quelque chose est dit
tu ne comprends pas les mots
mais les voir ça suffit

La décision de privilégier la traduction de mes actions picturales en dessin est né à Montréal en 2011. L'hiver tardait un peu, je parlais seul dans le froid du Mont Royal. La buée de mes paroles peignait l'air de bulles blanches. La BD était la plus juste traduction de cette expérience. Parler dans le froid, c'est déjà peindre... Le Canada devint mon Arcadie picturale, l'hiver y dure longtemps... Le dessin à un avantage sur la photographie : dessiner c'est décider (prononcer son jugement)... photographier c'est phauter (donner l'illusion du vrai). Certain m'opposeront la réïfication de mes actions sous la forme de dessin offert à toutes les spéculations... La photographie n'en est pas indemne, de toute façon même les paroles échangées se négocient. L'avantage d'un dessin c'est que je n'ai besoin ni de notaire ni de commissaire pour prouver qu'un dessin est un dessin. Il en va autrement des œuvres dites immatérielles, invisuelles, sans objet. Mais que les idéalistes se rassurent, je n'ai pas de château en Espagne. Je veux conserver mes poches légères, la plupart de mes dessins sont détruits ou oublié comme je le ferai d'une liste de course sur le frigo (il existe aussi une manière de mettre en jeu la vente, mais ça c'est une autre histoire).

¬ NADA, *no nada*, nie, nic, czasopismo epizodyczne, eksponuje działania niewidzialne, nieskrywane, prowadzone zarówno w środowisku wrogim jak i w Arkadii przez Paintermana. Tutaj eksponowana jest wersja na wygnaniu: ¬ NADA[IN].

[działanie obrazowe: mówienie jest już malowaniem]

Postanowienie, by dać pierwszeństwo przekładaniu moich działań na rysunek, zrodziło się w Montrealu, w 2011 roku. Zima trochę się dłużyła, mówiłem do siebie w zimnie Mont Royal. Para towarzysząca moim słowom malowała powietrze w białe dymki. Komiks był najtrafniejszym sposobem oddania tego doświadczenia. Mówienie na zimnie już jest malowaniem... Kanada stała się moją malarską Arkadią, zima trwa tam długo. Rysunek ma jedną przewagę nad fotografią: rysowanie jest decydowaniem (wyrażaniem swojej opinii). fotografowanie jest „fotowaniem" [phauter] (wywoływaniem iluzji prawdy). Niektórzy będą mi zarzucać, że uprzedmiotawiam swoje działania w postaci rysunku narażonego na wszelkiego rodzaju domysły... Fotografia też jest na to narażona, wszak nawet wymiana słów podlega negocjacjom. Zaletą rysunku jest to, że nie potrzebuję ani notariusza, ani komisarza, by udowodnić, że rysunek jest rysunkiem. Inaczej wygląda sprawa z tak zwanymi dziełami niematerialnymi, niewizualnymi, bezprzedmiotowymi. Lecz niech idealiści się nie martwią, ja nie mam urojeń. Nie chcę obciążać swoich kieszeni, niszczę lub zapominam większość swoich rysunków, podobnie jak postępuję z listą zakupów na lodówce (można by też wplątać w to sprzedaż, ale to już inna historia).

PAINTERMAN·COMIX

Peintre, pour vivre, il était gardien de musée...

Quand soudain!

Malarz, aby zyc, jest strażnikiem w muzeum Gustave'a Moreau

Od tego czasu wykorzystuje czas pracy w celach malarskich, zanurza swoje palce w świeżej farbie muzeum albo przewraca krzesło, ogląda obrazy zamiast ich pilnować...

Depuis, il utilise son temps de travail a des fins picturales, il impregne ses doigts dans la peinture fraiche du musée, renverse sa chaise, regarde les tableaux au lieu de les surveiller

Wzmacniając swoje działanie działalnością związkową (ulotki, strajki...), której używa jako przyboru malarskiego, wymusza w muzeum remonty na rzecz zwiększenia przestrzeni dla personelu. Uzyskuje również skrócenie czasu pracy. Osiągnąwszy swoje cele, składa wypowiedzenie, opowiada o swoim działaniu w książce: «Pinxit», opowieść o działaniach konspiracyjnych

Par l'action syndicale (tracts, grèves...) qu'il utilise comme outil pictural, il provoque des travaux au musée pour *augmenter l'espace de pause* du personnel. Il obtient aussi *la réduction du temps de travail*. Parvenu a ses fins, il démissionne, raconte son action dans un livre : *Pinxit, recit des actions clandestines.*

Depuis 2000... Prof d'histoire de l'art... Il n'enseigne pas, il peint, sans peinture, a l'insu de ses élèves, de tous.

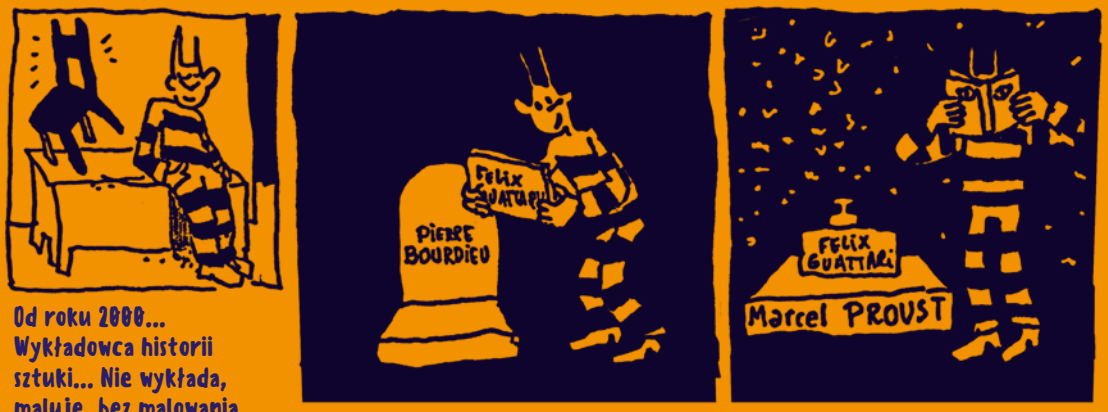

Od roku 2000... Wykładowca historii sztuki... Nie wykłada, maluje, bez malowania, o czym nie wiedzą jego uczniowie, wszyscy.

Czasami, przechodząc przez Père-Lachaise, aby popaść w zasmucenie, przestawia na jedną noc stelę Guattariego na inny grób...

Parfois, passant par le père Lachaise pour aller au chagrin, il déplace, pour une nuit, la stèle de Guattari sur une autre tombe..

Rok 2011, zaproszony do Montrealu, przeprowadza kilka ukradkowych akcji, na Mont Royal zapoczątkowuje serię "na mrozie mówienie jest już malowaniem" oraz organizuje potajemne zwiedzanie/wystawę w Lhôtel-Montréal...

2011, invité à Montréal, il réalise quelques actions furtives, sur le Mont Royal il initie la série *dans le froid, parler c'est déjà peindre* et organise une visite/expo clandestine de Lhôtel Montréal...

Po powrocie do Paryża, solidaryzując się z miesiącem klonu, manifestuje samotnie na placu Kanady: komunikuje się z astronautą Chrisem Hadfieldem na orbicie. Zostaje Indianinem między dwoma papieżami: tworzy NADA, pismo niewidzialnych i nieukrywanych działań malarskich zarówno w środowisku wrogim jak i w Arkadii

De retour à Paris, 2012, solidaire du printemps d'érable, il manifeste tout seul place du Canada ; communique avec l'astronaute Chris Hadfield en orbite ; devient américain entre deux papes ; crée «NADA revue des actions picturales non visibles non cachées en milieu hostile comme en Arcadie

2013, zaproszony do wygłoszenia pogadanki o pracy w szkole artystycznej Clermont-Michelin, krytykuje pracę Michelina w szkole i — co całkiem logiczne — sam zostaje skrytykowany i wyrzucony...

2013, invité à parler du travail à l'école d'art de Clermont-Michelin, il dénonce le travail de *Michelin à l'école*, en toute logique, il récolte censure et bannissement.

2016, inicjuje działania niestandardowe, sztukę uścisków dłoni. W roku 2017 działa w Muzeum Palestry Paryskiej. W roku 2019 portretuje Kaina, mfc-Michèle Didier publikuje ten poemat/obraz, któremu towarzyszy wersja audio z melorecytacją po arabsku i po hebrajsku.

2016, il initie les actions non alignées, art des poignées de mains. 2017, il agit au musée du Barreau de Paris. 2019, il portraiture Caïn en un poème/peinture doublé d'une version audio psalmodié en arabe et en hebreu.

W roku 2021 publikuje Brecht & Brecht, włożył maski Bertolta i George'a Brechtów. Efekt event. Dodaje ogonek do tablicy z nazwą miasta ogonka, który się uśmiecha, Villefranche-sur-Mer, które próbuje połączyć współpracą partnerską z Brechtem w Belgii, zleca wygrawerowanie monety Brecht & Brecht.

2021, il publie *Brecht & Brecht*, il a pris les masques de Bertolt & George. *Effet event*. Il rajoute une cédille aux panneaux de la ville de *la cédille qui sourit*, Villefranche-sur-mer, qu'il tente de jumeler à Brecht (Be), fait graver la pièce de monnaie *Brecht & Brecht*...

W 2024 roku publikuje Portret terrorysty jako miłośnika sztuki, jest to rozmowa o sztuce z banitą, Jeanem-Markiem Rouillanem (byłym członkiem Action Directe).

2024, c'est *portrait d'un terroriste en amateur* d'art qu'il publie, c'est une conversation sur l'art avec un banni Jean-Marc Rouillan (ex-membre d'action directe).

[a suivre]

[Ciąg dalszy nastąpi]

W roku 2022 rozpowszechniłem przez pocztę serię działań rozpoczętych w 2009 roku na cmentarzu Père-Lachaise: *przenoszenie steli Félixa Guattariego na inne groby*. Rysunek umożliwia komentowanie i uzasadnianie akcji. Swymi brakami rysunek oddaje chwilową nie-pewność, fotografia dopełnia moment. Jest to coś w rodzaju martwej natury. Fotografowanie grobów wydaje mi się zatem rzeczą logiczną. Ukierunkowany w ten sposób, mogłem sobie pozwolić na łączenie z rysunkiem fotografii, cytatu...

En 2022, je postais une série d'actions commencé en 2009 au cimetière du père Lachaise : *déplacer la stèle de Félix Guattari sur d'autres tombes.* Le dessin permet de commenter et de motiver l'action. Par ses manques, le dessin préserve l'incertitude du moment, la photographie achève l'instant. C'est une sorte de peinture morte. Photographier des tombes, me parait logique. Ainsi orienté, je pouvais me permettre d'associer au dessin une photographie, une citation...

Pierre BOURDIEU
1930 - 2002
Marie-Claire BOURDIEU
née BRIZARD
1936 - 2014
FÉLIX GUATTARI

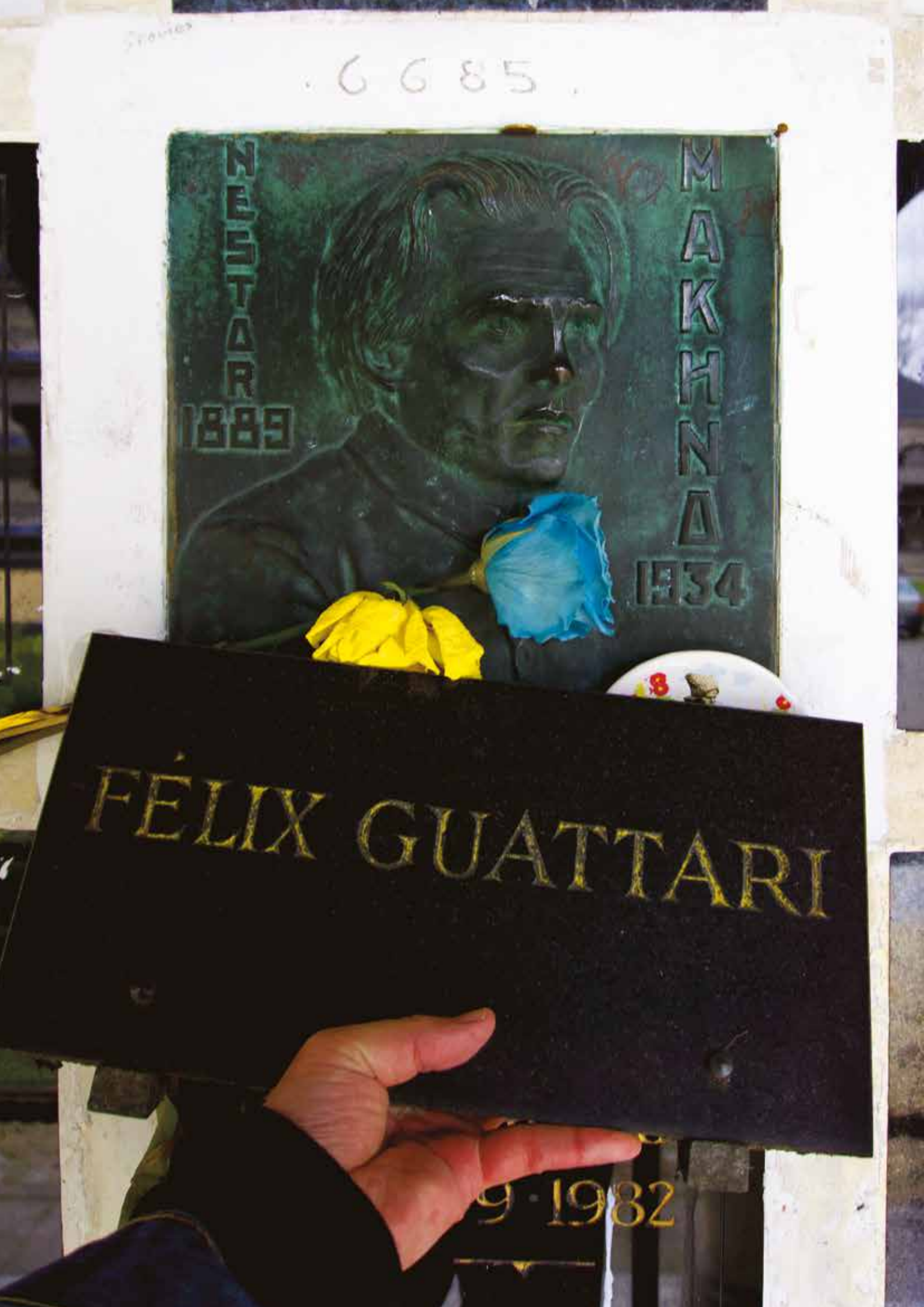
6685
NEUTAR
1889
MAKHNO
1934
FÉLIX GUATTARI
9 1982

СМЕРТЬ

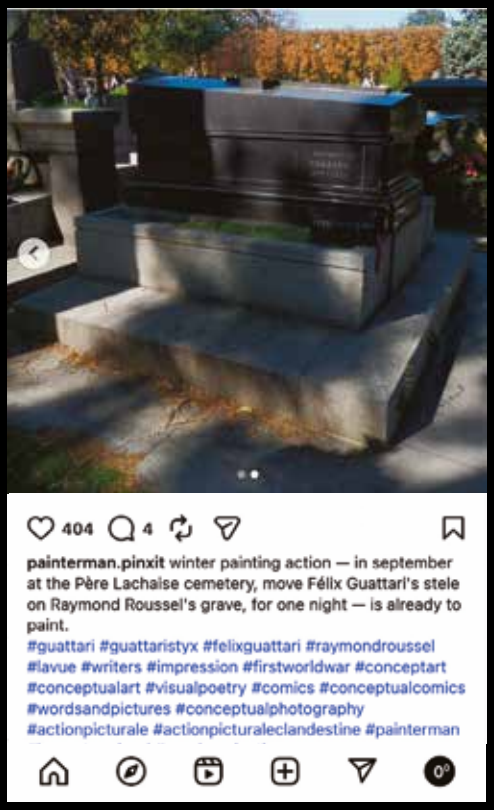

„– O Boże, jesteś ty! – Jesteś i nie mścisz się! – Czy jeszcze ci nie dość zbrodni moskiewskich – albo – albo ś sam Moskal!"
Chopin, dziennik, 8 września 1831 roku, najazd Warszawy przez Rosjan.

FÉLIX GUATTARI
Marcel PROUST
1871 · 1922

„Proust, który uchodzi przecież za bardzo znaczącego, mawiał, że jego książka jest jak okulary"
Deleuze-Guattari.

24 listopada 2022 pewien student filozofii z Bukaresztu informuje mnie, że właśnie wytatuował sobie napis Painterman na ręce. Wymieniamy kilka wiadomości. Proszę Iosefa o przesłanie mi niektórych spośród przygód, które każe przeżywać Paintermanowi... Następuje tu dziwne pomieszanie między wytatuowanym rysunkiem, życiem i fotografią. Niepokojące, ponieważ nie miałem żadnego wpływu na te obrazy... Teoria nie może się oprzeć praktyce...

Le 24 novembre 2022, un étudiant en philosophie de Bucarest m'apprend qu'il vient de se faire tatouer Painterman sur le bras. Nous échangeons quelques messages. Je demande à Iosef de m'envoyer quelques unes des aventures qu'il fait vivre à Painterman... Se mélange là une étrange association entre dessin et photographie. Troublante car je n'ai rien décider de ces dessins... La théorie ne résiste pas à la pratique...

iosefine_

94 J'aime

iosefine_ Nu port percepții ce mi-au rămas mici și nici nu mi-o prea ard cu idealismul transcendal, este prea creștinesc.

iosefine_

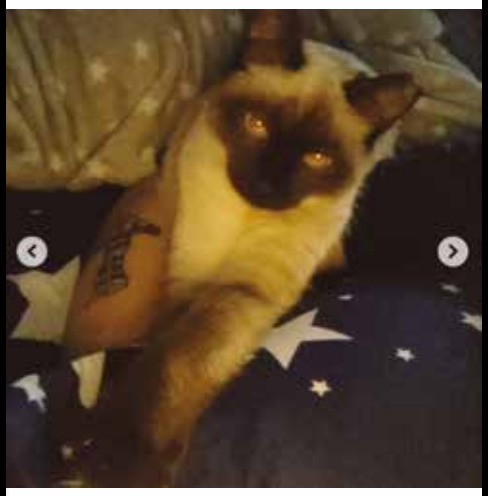

94 J'aime

iosefine_ Nu port percepții ce mi-au rămas mici și nici nu mi-o prea ard cu idealismul transcendal, este prea creștinesc.

iosefine_

94 J'aime

iosefine_ Nu port percepții ce mi-au rămas mici și nici nu mi-o prea ard cu idealismul transcendal, este prea creștinesc.

iosefine_

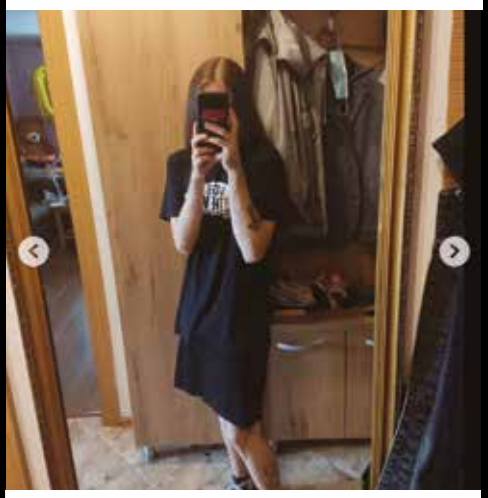

94 J'aime

iosefine_ Nu port percepții ce mi-au rămas mici și nici nu mi-o prea ard cu idealismul transcendal, este prea creștinesc.

iosefine_

64 J'aime

iosefine_ Vânt la pupă în loc de la revedere

11 juin

iosefine_

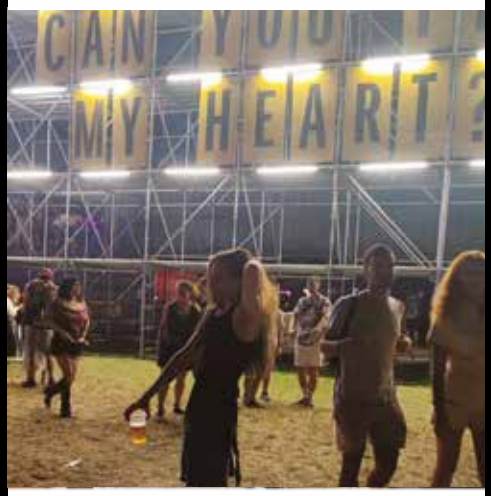

64 J'aime

iosefine_ Vânt la pupă în loc de la revedere

11 juin

iosefine_

64 J'aime

iosefine_ Vânt la pupă în loc de la revedere

11 juin

iosefine_

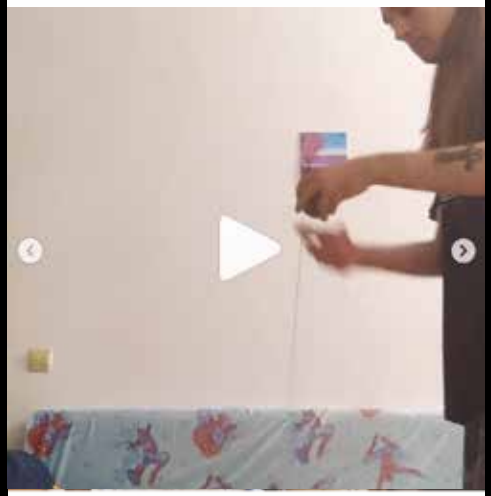

64 J'aime

iosefine_ Vânt la pupă în loc de la revedere

11 juin

Egotyzm czy narcyzm, dzisiaj, w sposób bardziej epizodyczny, nadal rozsyłam pocztą opowieść o moich działaniach krytycznych. Czasem zaskakuje mnie to, że moje rysunki wykorzystują same obiekty moich karykatur. Ale to są już inne historie*...

Egotisme ou narcissime, aujourd'hui, de manière plus épisodiques, je fais la promo de mes publications, je continue à poster le récit de mes actions critiques. J'ai la surprise parfois de voir mes dessins récupérés par les cibles mêmes de mes caricatures. Mais ça ce sont d'autres histoires*...

* Stworzone w 1959 roku Biennale Paryskie doznało decydującego zwrotu, kiedy artysta Alexandre Gurita przechwycił nazwę „Biennale de Paris", która trafiła do domeny publicznej. Współdziałając (między innymi) ze Stephenem Wrightem, Jeanem-Lukiem Moineau, Ghislainem Mollet-Vieville'em, przejmuje to wydarzenie. Biennale w nowej formule broni tak zwanej sztuki bez dzieł, bez wystaw, bez komisarzy i bez widzów. Wraz z innymi zostaję zaproszony do wspierania tej zasady. Choć uczestniczyłem w tym wydarzeniu, pozostałem mimo wszystko krytyczny. Nazajutrz po opublikowaniu katalogu, który potwierdził moje wątpliwości, wykonałem karykaturę Wrighta i Gurity, której towarzyszył krótki tekst: „*Na tym biennale jest wielu artystów i wiele dzieł zasługujących na uwagę. Lecz* [...] *i tutaj, jak gdzie indziej, znów eksponują się komisarze/dyrektorzy. Stephen Wright stwierdza:* «– dzieło przesłania działalność artystyczną». *Nie! Należałoby napisać:* « Dzieło przesłania działalność artystyczną, która przesłania teoretyczne instrumentarium Stephena Wrighta [...]. *Dzieła są na ich usługi. Dyrektorzy chcą sztuki bez autora, bez dzieła, bez publiczności. Owszem, ale nie bez ich podpisu. Wszyscy uczestnicy stają się zatem ich ready-made. Jeżeli usunie się dzieło, publiczność, artystę, to pozostaje już tylko policja (teoretyczna)*»".

* Créée en 1959, La Biennale de Paris a pris un tournant décisif lorsque l'artiste Alexandre Gurita a capté le nom de «la Biennale de Paris» tombée dans le domaine public. Associé (entre autre) avec Stephen Wright, Jean-Luc Moineau, Ghislain Mollet Vieville, il reprend l'événement. La Biennale nouvelle formule, défend un art dit *sans œuvres, sans expositions, sans commissaires et sans spectateurs*. Je suis invité avec d'autres à faire vivre ce principe. Bien que participant à l'événement, je n'en restait pas moins critique. Le lendemain du lancement du catalogue qui confirmait mes doutes, je réalisais une caricature de Wright et Gurita accompagné d'un texte court : *Il y a dans cette biennale beaucoup d'artistes et d'oeuvres qui méritent notre attention. Mais* [...] *là comme ailleurs ce sont encore les commissaires/directeurs qui s'exposent. Stephen Wright affirme :* «—l'oeuvre fait écran à l'activité artistique». *Non ! il faudrait écrire :* L'oeuvre fait écran à l'activité artistique qui fait écran à l'appareillage théorique de Stephen Wright [...] . *Les oeuvres sont à leur service. Les directeurs veulent un art sans auteur, sans oeuvre, sans public. Soit, mais pas sans leur signature. Tous les contributeurs deviennent alors leur ready-made. Si l'on retire l'oeuvre, le public, l'artiste, il ne reste plus que la police (théorique).*

akcja obrazkowa
piorunować to już malować

— sztuka bez autora bez dzieła bez publiczności, ale nie bez MNIE
— instytucja to JA

painterman.pinxit
WINTER · PAGE # 26
WHEN HE SPEAKS HE PAINTS
PAINTERMAN · COMIX
[action picturale : effacer Narcisse c'est déjà peindre]
38 J'aime
painterman.pinxit des actions picturales au bord du lac en l'hiver. #pinxit #painterman #froid #painting #narcisse #miroir #antirepresentation #noimage #antinarcissism #noego #nightpainting #nocturne #souffler
15 février 2021